ฝ่ายบริหารทั่วไป
เลขที่รับ ๑๙๑
วันที่ ๑๖ ม.ค. ๒๕๖๘
เวลา

สวนผลิตกล้าไม้
เลขที่รับ ๔๕๑
วันที่ ๑๖ ม.ค. ๒๕๖๘
เวลา

สำนักส่งเสริมการปลูกป่า
รับที่ 0632
วันที่ 14 ม.ค. 2568
เวลา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักบริหารกลาง ส่วนเสริมสร้างวินัย โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๖๐๐
ที่ ทส ๑๖๐๑.๖/ว ๑๙๕ **วันที่** ๑๐ มกราคม ๒๕๖๘
เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้
รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน
ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน
ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก
ผู้อำนวยการกองการอนุญาต
ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓
ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน
ผู้อำนวยการกลุ่มงานจริยธรรม

สำนักบริหารกลาง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มาเพื่อโปรดทราบและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ http://www.forest.go.th/discipline

วียน

(นายชาญวิทย์ ประชุมรักษ์)
ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ
๑๔ ม.ค. ๒๕๖๘

(นายอำนาจ สุสุทธิ)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

ฝ่ายบริหารทั่วไป

(นายราวุฒิ ทานัน)
นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนผลิตกล้าไม้

คุณธรรมก็ฟ้า

(นายราวุฒิ ทานัน)
นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าไม่มีมูล ก็ไม่ตัดอำนาจของอธิบดีที่จะดำเนินการทางวินัยต่อไป

เรื่องดำที่ ๖๒๑๐๐๖๐ **เรื่องแดงที่** ๐๐๓๔๑๖๓
ผลคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์
การดำเนินการทางวินัย ต้นสังกัดดำเนินการเอง

การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และเห็นว่ากรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย จึงให้ยุติเรื่อง ก็ไม่เป็นการตัดอำนาจของอธิบดีในฐานะผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗ (๑๐) ที่จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ในเรื่องเดียวกันอีก เนื่องจากเป็นการใช้อำนาจคนละส่วนกัน ดังนั้น การที่อธิบดีพิจารณารายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับเดียวกัน แต่มีความเห็นแตกต่างกับผู้ว่าราชการจังหวัดว่าพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จึงเป็นการพิจารณาดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว และไม่เป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำแต่อย่างใด

ข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ สำนักงานที่ดินจังหวัดหนึ่ง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในกรณีมีเงินมัดจำรังวัดขาดบัญชี จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท โดยมีการเบิกเงินและถอนเงินสดออกจากธนาคารแล้วไม่มีการบันทึกในบัญชีและรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาจากผลการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า กรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยจึงให้ยุติเรื่อง และรายงานมายังอธิบดีกรมที่ดิน ซึ่งอธิบดีกรมที่ดิน (คู่กรณีในอุทธรณ์) พิจารณาตามรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า กรณีมีมูลอันควรกล่าวหาว่าการกระทำดังกล่าวของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เนื่องจากไม่มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ว่ามีการเก็บเงินไว้ที่ตู้นิรภัยเล็กในห้องการเงินและบัญชี และมีการส่งมอบเงินหลังจากที่กลุ่มตรวจสอบภายในตรวจพบหลังจากที่เบิกเงินสดมาแล้วประมาณ ๔ เดือน จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก ซึ่งผลการสอบสวนเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อธิบดีกรมที่ดินจึงสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ก.พ.ค. โดยอุทธรณ์ข้อกฎหมายประการหนึ่งว่า เรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาได้เสร็จสิ้นในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว เนื่องจากจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย จึงให้ยุติเรื่อง และมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์กำชับและควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ราชการของสำนักงานที่ดินจังหวัดแล้ว คู่กรณีในอุทธรณ์จึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ในเรื่องเดียวกันอีก

คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงเป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัย เพื่อหาว่ามีมูลกรณีอันควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ไม่มีมูลกันควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจึงให้ยุติเรื่องในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริง และให้มีการกำชับผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างระมัดระวังรอบคอบ และได้รายงานมายังอธิบดีกรมที่ดิน เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากอธิบดีกรมที่ดินเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ กรณีจึงเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ตามมาตรา ๕๗ (๑๐) ของผู้อุทธรณ์เช่นกัน ทั้งนี้ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาและให้ยุติเรื่องไปแล้วก็ไม่เป็นการตัดอำนาจของอธิบดีกรมที่ดินที่จะดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ต่อไป เพราะเป็นการดำเนินการคนละส่วนกัน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการสืบสวนข้อเพื่อหามูลกรณีที่มีการกล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยตามนัยมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนอธิบดีกรมที่ดินได้นำรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงมาพิจารณาและเห็นว่ากรณีมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะนำมารับฟังได้ว่า พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยไม่จำต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก การที่อธิบดีกรมที่ดินมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้อุทธรณ์จึงสามารถกระทำได้และชอบด้วยกฎหมาย ไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ข้ออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น นอกจากนี้ในส่วนพฤติการณ์การกระทำของผู้อุทธรณ์ ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดจริงตามที่ถูกลงโทษ ดังนั้น การที่อธิบดีกรมที่ดินมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการชอบด้วยกฎหมาย และระดับโทษเหมาะสมกับกรณีความผิดแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

.....

(อ้างอิง : จากเว็บไซต์คณะกรรมการพิทักระบบคุณธรรม https://mspc.ocsc.go.th/ เมนูคำวินิจฉัย ก.พ.ค.ที่น่าสนใจ)